

[Nathalie Lind.]

blev alene tilbage i et fremmed land uden familie eller slægt.

Med hensyn til de ændringer, der er foreslået i myndighedsloven, er jeg enig i, at faderen skal kunne få tillagt forældremyndigheden over barnet, hvis moderen ønsker at bortadoptere det til en anden end sin ægtefælle. Det er en følge af de regler, man indførte i 1969, og jeg ser det som en videreførelse af den ligeretspolitik, vi også fra mit partis, fra venstres, side er tilhængere af.

Fru Lene Bro nævnede først lovforslagets § 5 om, at kun ægtefæller kan adoptere sammen. Jeg formoder, at når justitsministeriets ægteskabsudvalg fra 1969 har gennemarbejdet de problemer, der opstår, når to mennesker lever sammen i et ægteskabs-lignende forhold uden, som det hedder, at have papir på det og har afklaret denne problemstilling, kommer vi også til at se på spørgsmålet her i adoptionen, men jeg er enig i, at vi nok i første omgang må afvente denne redegørelse.

Jeg tror også, der er andre spørgsmål, vi skal se på i udvalget. Der var måske mulighed for, at vi af socialministeren kunne få oplyst, om man overvejer at ændre børnetilskudsloven i forbindelse med adoptanter. Vi er bekendt med et tilfælde for nylig, hvor en mand adopterer sin afdøde kones børn og nu som enlig forsørger er afskåret fra at få det særlige børnetilskud, der svarer til det normalbidrag, som man kunne få til et forældreløst barn eller til et barn, hvortil faderskabet ikke var fastslået. Her synes jeg at den enlige adoptivfader eller adoptivmoder må have samme ret som den enlige forsørger i øvrigt.

Til sidst skal jeg blot knytte nogle ord til bemærkningerne i udvalgsbetænkningen om, hvilke myndigheder der skal behandle disse sager. Lovforslaget går jo ud fra, at det skal være overvrigheden, der meddeler bevilling, og at det er ved de ordinære domstole, spørgsmålet om vurderingen af forholdene, hvis der ikke foreligger samtykke, skal afgøres. Der er ikke enighed på dette område, og vi må vel også diskutere dette i udvalget, men jeg vil godt føre den tanke frem, at socialministeren har bebudet et forslag om oprettelse af en social ankeret. Mon ikke vi skulle overveje i udvalget at lade i hvert fald domstolskontrollen i disse

sager henlægge til denne ankeret? Det kommer jo an på, hvordan den bliver opbygget; men som jeg forestiller mig det, skulle man vel her få et organ, som både ud fra sin praksis har social indsigt og samtidig i kraft af sin uafhængighed af administrationen er udstyret med de fornødne judicielle garantier.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige på venstres vegne en velvillig og interesseret udvalgsbehandling af disse meget vigtige lovforslag.

Valbak: Jeg vil også med det samme bringe min anerkendelse af den hurtighed, hvorved lovforslaget er kommet frem. Til gengæld må ministeren vel også erkende, at folketinget havde handlet forkert, hvis det i foråret havde ladet sig presse til at tage stilling på grundlag af det forslag, som medlemmer af den socialdemokratiske gruppe dengang lagde frem. Sagen er jo den, at ministeren i et og alt følger det lovudkast, som et flertal af sagkyndige har samlet sig om.

Og hvordan ser så det forslag ud? På intet punkt følges de løsningsforslag, som blev lagt frem i sin tid. Sidste års udspil indeholdt forslag om at nedsætte mindstealderen for adoptanter til 20 år. Ministeren foreslår den gældende regel bibeholdt, men med adgang til dispensation. Jeg er enig med ministeren, og jeg er altså også enig i betænkningens begrundelser.

Udspillet dengang ville give en uægte-skabelig fader adoptionsret. Ministerens forslag giver faderen kvalificeret adgang til at få forældremyndigheden i den situation, hvor moderen ønsker at bortadoptere. Også her er jeg enig med ministeren og altså enig i de begrundelser, der er givet.

Udspillet sidste år ville løse problemet omkring tilbagekaldelse af samtykke med en 12 måneders regel, og man ville give hjemmel til tvangsadoption uden samtykke med anvendelse af en generel 2 års regel. Nu bagefter kan vi vel nok se, at også på de to punkter ville vi have handlet forkert, hvis vi havde truffet et valg i foråret. Vi ville have manglet et kvalificeret grundlag at tage politisk stilling på. Det er det, vi har nu.

Dermed har jeg ikke villet kritisere de mål, som sidste års udspil forfulgte. Det er